

Dkt. Leslie Allen, Maombolezo, Kipindi cha 12, Maombolezo 5: 1-7

© 2024 Leslie Allen na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Leslie Allen katika mafundisho yake kuhusu kitabu cha Maombolezo. Hiki ni kipindi cha 12, Maombolezo 5:1-7.

Sasa tunakuja kwenye Maombolezo sura ya 5, na tutajifunza mistari saba ya kwanza tu. Nikisahau kuisema mwishoni, naomba niseme sasa kwamba wakati mwingine, tutaangalia sura ya 5, mistari ya 8 hadi 16? Sura ya 5 ndiyo tumekuwa tukiisubiri, na kuhusu huzuni, tunafikia hatua ya mabadiliko.

Kumbuka hatua ya mabadiliko ambayo nimekuwa nikitaja. Maumivu yanahisiwa vibaya kama kawaida, lakini mustakabali mzuri zaidi unaweza kutazamwa, na kwa hivyo kuna azimio kuelekea mabadiliko na jinsi azimio hilo linavyoonyeshwa hapa ni katika ukweli kwamba kuna kumgeukia Mungu katika maombi na, bila shaka, hili ni jambo ambalo limehimizwa na mshauri, hitaji la kuomba na kisha Sayuni akimhimiza Sayuni kama mfano wa kuigwa kwa kutaniko kuomba na kisha mshauri kama mfano wa kuigwa wa kiume kugeukia maombi mwenyewe na kurekodi maombi hayo mwanzoni na mwisho wa sura ya 3, na kwa hivyo tungekuwa tunasonga mbele katika mwelekeo huu. Tunahitaji kuomba, na hapa tuko.

Kumbuka, Ee Bwana, yaliyotupata. Hapa tuko katika hatua ya maombi na kwa hivyo kuna hisia kwamba maombi yanafaa kujaribu na tunaweza kufikia hatua ya kuinua vichwa vyetu juu ya hali hii ya kibinadamu, tukiwa na nguvu na kumgeukia Mungu ili kumwomba afanye jambo fulani kuihusu. Hatuna akrostiki sasa.

Hatupitii tena alfabeti ya Kiebrania, na yote tunayofanya, tuna aina ya mwangwi wa akrostiki kwa kuwa kuna mistari 22 na kwa hivyo mistari 22 huunda shairi hili la mwisho na mwangwi tu wa umbo la akrostiki lakini hakuna akrostiki halisi, na hakuna sababu ya kiuhakiki kwa nini tungepaswa kuacha akrostiki katika hatua hii. Inafaa maombolezo ya maombi. Zaburi 25 ni maombolezo ya maombi katika Zaburi, ambayo ni akrostiki, na kwa hivyo hakuna sababu kutoka kwa mtazamo huo katika suala la aina na aina ya fasihi tunayopata hapa kuhusu kwa nini haipaswi kuwa na akrostiki.

Labda ni ishara tu ya mabadiliko, kufanya kitu tofauti kama ishara kwamba tunaanza upya, na kwa hivyo kama vile kuna mwangwi wa akrostiki sasa na hakuna akrostiki halisi, vivyo hivyo tunapoteza kile kinachoendana na maombolezo ya mazishi kwa kawaida, mita hiyo. Unakumbuka mita? Tatu pamoja na mbili, mita inayochechemea. Tatu, na unatumai silabi tatu zenye lafudhi katika nusu ya pili ya mistari, lakini hapana, tatu pamoja na mbili, na unahisi tamaa hiyo kwa njia fulani.

Inaonyesha huzuni kwa njia yake maalum kwa sauti, lakini sasa ni mita tatu na tatu , ambayo ni kipimo cha kawaida cha ushairi, lakini hatujaacha maombolezo ya mazishi. Tutaona kwamba maombolezo ya mazishi yanaonekana sana katika sura ya tano , na hatujaacha huzuni iliyo msingi wa maombolezo hayo ya mazishi hapo awali, lakini mabadiliko yapo hewani, na kipimo kipya kinasherehekea mabadiliko hayo, mtu anaweza kusema, lakini kama ninavyosema sio mwisho kwa maana ya kisaikolojia. Ni hatua ya mabadiliko, kwa hivyo bado kuna maumivu mengi yaliyoonyeshwa katika sura hii, lakini maumivu yanaletwa kwa Mungu.

Kwa hivyo, sura ya tano inaelea kati ya maumivu na mateso, matumaini na mateso, na katika tumaini hilo, kuna nia ya kuomba kwa ajili ya mustakabali bora kuliko ambavyo kutaniko limekuwa likipitia hadi sasa. Tulizungumzia mapema kuhusu njia au njia tofauti tunazopata katika kitabu cha Maombolezo, huzuni, hatia, na malalamiko, na bado zote zipo katika sura ya tano, lakini sasa zimeunganishwa na kusonga mbele ambapo shairi hili jipya linahusika. Ninagawanya sura ya tano katika sehemu tatu na hii inatawala video zetu tatu mfululizo hapa mwishoni.

Moja hadi saba na mstari wa nane hadi kumi na sita, na kisha mstari wa kumi na saba hadi ishirini na mbili, na katika hali hii, shairi limegawanywa katika theluthi. Sasa, kwa nini nifikirie sehemu hizo? Naam, ninapoangalia mstari wa saba, mababu zetu walitenda dhambi, hawapo tena, nasi tunabeba maovu yao, na ninapoangalia mstari wa kumi na sita, taji imeanguka kutoka vichwani mwetu, ole wetu kwa sababu tumetenda dhambi, na katika visa vyote viwili, kuna kutajwa kwa dhambi, kuna kutajwa kwa hatia. Hatia inakuja katika mstari wa saba na mstari wa kumi na sita, na ninaichukulia hii kama aina ya kiitikio kinachochukua sehemu muhimu katika muundo wa shairi, na kwa hivyo nataka kufikiria kwa upande wa mstari wa kwanza hadi saba, nane hadi kumi na sita, na kisha kumi na saba hadi ishirini na mbili.

Tunaielezea sura ya tano kama maombolezo ya maombi, na hiyo ni kweli, lakini ni maombolezo ya ajabu ya maombi kwa sababu pia inahusisha aina nyingine ya maombolezo, rafiki yetu wa zamani, maombolezo ya mazishi. Kwa kweli, hii, bila shaka, ni ya ajabu sana kwa sababu maombolezo ya mazishi kwa asili yake yalikuwa ya kidunia hapo awali. Ilikuwa ni wanadamu tu wakizungumzia hali za kibinadamu ambazo zilihataji kushughulikiwa, lakini tukibaki katika kiwango cha kibinadamu na kisha kinyume na sala hiyo, tunafikiria uhusiano wa kiroho na Mungu kimsingi, na kwa hivyo tofauti kati ya mbinu hizo mbili, aina hizi mbili ambazo zimepitia kitabu hadi sasa. Lakini hapa, zinaonekana pamoja kwa njia ambayo haishangazi kwa sababu maombolezo ya mazishi na maombolezo ya maombi yanahusishwa na maafa, na kwa hivyo zina mada moja kwa ujumla.

Na kisha tuliona mapema sana katika kozi yetu kwamba zote mbili zinahusishwa na mila za maombolezo katika Agano la Kale. Unapata mila za maombolezo, hasa katika maombolezo ya mazishi, lakini pia katika Zaburi, unapata marejeleo ya mila za maombolezo za aina tofauti. Na kisha, pia, bila shaka, katika Maombolezo 1:3, hata

tulipokuwa tukishughulika na maombolezo ya mazishi, tulikuwa tunapata kuingia, kana kwamba kunaingia kisiri, tafsiri ya kitheolojia ya janga hilo, na tunakaribia, tunakaribia kipaumbele katika maombolezo ya maombi.

Bila shaka , Maombolezo 5 yanaenda mbali zaidi ya hayo. Sambamba na hayo, tuna maombi na maombolezo ya mazishi. Kimsingi maombi huelekezwa kwa Mungu na yana marejeleo ya nafsi ya pili kwa Mungu.

Tunapata wapi hilo katika sura hii? Tunalipata katika mstari wa 1 na kisha tunapaswa kusubiri kwa muda mrefu. Tunalipata tena katika mstari wa 19 hadi 22. Kwa hivyo kweli sala pekee iko katika aina ya fremu, mfumo, fremu ya sura nzima.

1 mwanzoni, 19 hadi 22 zaidi zimetajwa mwishoni. Lakini hizo ndizo sifa pekee za maombi zinazoelekezwa kwa Mungu. Katikati ya mstari huo, tuna mistari ya 2 hadi 18, na hakuna marejeleo ya nafsi ya pili kwa Mungu sasa, ni ya kwanza tu ya wingi yanayorejelea kusanyiko.

Na hivyo ndivyo walivyo. Kuna haya yakizungushwa, na sala imezungushwa kwenye maombolezo ya mazishi. Na hivyo hilo ni jambo ambalo halijitokezi katika maombolezo ya zaburi, kwamba tunapata msisitizo huu.

Sasa tunacho katika maombolezo ya maombi ni maelezo ya mgogoro. Na kwa kawaida ni maelezo madogo ya mgogoro, kwa kulinganisha, ikilinganishwa na ukubwa wa jumla wa maombolezo ya maombi. Lakini hapa kuna nafasi nyingi sana ya kuzungumzia hali hii ya kibinadamu.

Mstari wa 2 hadi 18, tuna mistari 17. Sehemu kubwa ya sura ya 5 imeundwa na maombolezo ya mazishi. Lakini bila shaka, si maombolezo ya mazishi tu, ni maombolezo ya mazishi yanayosemwa na Mungu, ambayo mtu anaweza kusema yanabatizwa, kwa sababu Mungu anayezungumziwa mwanzoni, mwishoni, bado anakusudiwa kuwa msikiaji katika mistari ya 2 hadi 18, ambayo yanazungumzwa katika muktadha wa kibinadamu na kusomwa kwa njia ya kidunia kabisa.

Lakini hapa, maombolezo ya mazishi yameletwa kwa Mungu kwa njia ya kipekee katika sura ya 5. Kwa hivyo ndivyo inavyotokea hapo, na ni ajabu sana. Kwa kweli, hii ina maana kwamba Sura ya 5 ni ushahidi wa misheni mbili zinazotimizwa kwa ajili ya mshauri. Tumekuwa tukisema kwamba katika kipindi chote, kuna msisitizo huu juu ya maombi.

Lazima uombe kuhusu hilo. Lazima uombe kuhusu hilo. Hili linashughulikiwa kutoka pembe mbalimbali, na sababu mbalimbali zinatolewa kuhusu kwa nini watu wanahitaji kuomba.

Tumeona hapo awali kwamba Sayuni ni mfano wa kuigwa. Sayuni huomba, na hatimaye kutaniko linahitaji kufanya hivyo lenyewe, na wanafanya hivyo hapa. Na kisha, shuhuda hizo za maombi mwanzoni na mwisho wa sura ya 3, kulikuwa na yule mfano wa kuigwa wa kiume, mshauri mwenyewe, aliyeomba, na maana yake ilikuwa, dokezo, dokezo, hivi ndivyo unavyohitaji kufanya pia.

Na kwa hivyo, ni muhimu sana kwamba wito wa maombi hatimaye ujibiwe. Lakini pia, tumekuwa na msisitizo juu ya maombolezo ya mazishi, na mshauri anatambua kwamba kisaikolojia, lazima wapitie michakato hii ya grunge. Na ni ndefu sana, na inahusika sana.

Labda ndefu zaidi kuliko mshauri alivyofikiria. Labda mshauri alifikiri katika kupanga kwake kwamba mara tu atakapofika mwisho wa shairi la tatu, angeweza kuruka mbele hadi sura ya 5. Lakini lituruja ilipoanza, oh hapana, oh hapana. Au labda alipowahoji watu, oh hapana, walihitaji zaidi ya hayo.

Na hivyo, sura ya 4 ilikuwa muhimu, bado ikiendelea na aina hiyo ya maombolezo ya mazishi ya kuzungumza. Na hivyo, ilikuwa muhimu sana. Na mtu anahitaji kufanya yote mawili katika maombolezo.

Waumini wanapomboleza, sisi pia tunahitaji kupitia michakato hii ya huzuni, na sisi pia hatimaye tunahitaji kuja kwa Mungu na kuungana na Mungu. Bila shaka, katika hali hii, ilikuwa muhimu kwa sababu kulikuwa na sababu ya hatia, na uhusiano huo na Mungu ulikuwa umevunjika. Kwa hivyo, ilibidi warudi.

Walilazimika kurudiana na Mungu, na walilazimika kufanya sehemu hiyo katika upatanisho huo. Lakini maombi ni muhimu kila wakati, na huzuni lazima iwe upande wa Mungu na kuhusiana na Mungu tena. Na hivyo, hiki ndicho kinachotokea hapo.

Uhusiano na Mungu ulikuwa umeathiriwa kimsingi. Unahitaji kuanzisha upya huu. Unahitaji kuanzisha upya huu wa uhusiano huo kutoka upande wako, na kutaniko lazima likubali ukweli huo.

Na kwa hivyo, katika sura ya 5, tuna mseto huu wa ajabu katika suala la aina. Maombolezo ya maombi ambayo ni maombolezo ya maombi mwanzoni na mwisho, lakini yakijumuishwa ndani yake, maombolezo ya maombi huweka mikono yake, kana kwamba, yanamkumbatia mtu anayeomboleza na kuyaleta yote kama sehemu kwa Mungu iliyofunikwa. Tunahitaji kusema kitu kuhusu mazingira ya kihistoria.

Tulipokuwa tukiangalia sura ya 1, 2, na 4, tulijua tulipo. Tulikuwa tumerudi katika hali ya kuzingirwa, na tulikuwa tukikumbuka tena kumbukumbu hizo za yale ambayo watu walikuwa wamepitia. Na mara nyingi, huzuni ni suala la kumbukumbu, kukumbuka, kukumbuka.

Kwa kweli, kukumbuka yaliyopita ni njia ya kusonga mbele. Ni njia ya kushinda uchungu huo mbaya ambao maumivu makali, kama mtu, huyafanya mazoezi tena na tena. Unapunguza uzito wake kwa njia fulani, na unaweza kunyonya kilichotokea na kuanza kupitia.

Kwa hivyo, huzuni kimsingi inahusiana na matukio ya zamani. Matukio hayo yapo katika wakati uliopita, lakini yanabaki hai akilini mwetu. Yamekuwa yakiibuka kwa muda mrefu sana hivi kwamba tunakuwa na hamu ya kuyafikiria. Mtaalamu mmoja wa huzuni alisema ni vigumu kwa mtu anayeomboleza kutambua kwamba saa za watu wengine hurekodi wakati tofauti.

tuko nyuma sana katika siku za nyuma, lakini saa za watu wengine husonga mbele saa baada ya saa, ilhali sisi tumebaki vile vile, na saa yetu imesimama, kana kwamba ilivyokuwa. Na ndivyo ilivyo. Na hivyo, kwa ajili ya waumini, mateso yaliendelea, lakini walikuwa wamevutiwa sana na yaliyotokea katika siku za nyuma.

Lakini kulikuwa na mabadiliko katika sura ya tatu, na mshauri alipozungumzia mateso, aliamia kwenye wakati wa sasa, kwenye hali ya baada ya vita, kwenye uvamizi wa adui. Na tuliona katika sehemu mbili katika sura ya tatu kwamba hilo linajitokeza. Na sasa, tena, huu ndio mpangilio wa kihistoria.

Kuzingirwa huko nyuma, na kana kwamba watu wanasema, tulidhani hilo ni baya vya kutosha, lakini mateso yetu ya sasa yanaendelea. Hatukumbuki tu mateso ya zamani. Tunateseka upya katika uzoefu wetu wa kimwili hapa katika nchi yetu iliyokaliwa katika uzoefu wa baada ya vita, na umeleta mateso mapya.

Tuliona hilo katika sura ya tatu, mistari ya 34 hadi 36 na 51, na lilijadiliwa na mshauri, lakini sasa tunaingia katika sehemu kubwa ya mambo katika sura ya tano, tukiishi katika nchi iliyokaliwa. Yuda ilikuwa kambi ya gereza, na adui alikuwa kila mahali na katika udhibiti mkali. Na hivyo, maandishi yanageuka kutoka zamani, mateso ya zamani, hadi sasa, hadi mateso ya sasa.

Je, ilikuwa pongezi kwa mshauri kwamba wangeweza kupita mateso yao ya zamani na kwamba hawakuathiriwa nayo sasa? Sina uhakika sana kwa sababu unapokuja kwenye mstari wa 18, unaangalia yaliyopita tena, na katika mstari wa 18, ni wasiwasi gani mkubwa zaidi ambao watu hawa wana? Ni nini kilichowaangusha zaidi? Mstari wa 18, kwa sababu ya Mlima Sayuni, ambao umekaa ukiwa juu yake. Kwa hivyo, wanafikiria nyuma, wako katika mji huo, labda katika ua ulioharibiwa wa hekalu la zamani, lakini wako hapo, na wanaangalia huku na huko, na wanafikiri, Sayuni imeanguka. Sayuni imeanguka.

Hii inawezaje kuwa hivyo? Na kwa hivyo, wanafikiria hali hiyo, si tu hali yao ya sasa ya kuishi katika nchi iliyokaliwa, lakini kile kilichotangulia, kuanguka na kuharibiwa kwa Yerusalemu. Kwa hivyo, bado ina jukumu katika mawazo ya kutaniko, na

hatushangai. Vyovyote vile, kulikuwa na mengi ya kusema, na ilikuwa uzoefu wao wa sasa wa kusudi ndio uliojitokeza zaidi badala ya uzoefu wao wa kibinafsi wa huzuni katika suala la kumbukumbu.

Tunahitaji kufikiria kuhusu maombi. Nafikiri huenda nimekwisha kutaja hapo awali, maombi ni ushawishi. Ili kuwa na ufanisi, hasa katika Zaburi, ni kumshawishi Mungu.

Ili kuwa na ufanisi, sala lazima iwe kesi nzuri na yenye busara kwa Mungu. Sala ya maombolezo katika Zaburi daima hufanya kesi nzuri, na neno muhimu ni kiunganishi kidogo cha, ambacho hutoa motisha. Jibu maombi yetu, utuokoe, kwa sababu, kwa, na unatoa sababu.

Na hivyo, unajenga hoja thabiti mbele za Mungu kuhusu kwa nini unapaswa kujibu kwa nini Mungu anapaswa kujibu ombi hilo. Sura ya tano ni mfululizo wa motisha kwa Mungu kuona, mfululizo wa sababu kwa nini wanahitaji msaada wake. Ni kwa msaada wa Mungu pekee ndipo wangeweza kuwa na mwanzo mpya.

Na nadhani, pia nafikiria hilo, mfano wa Alcoholics Anonymous, mpango huo wa hatua kumi na mbili, ni njia muhimu ya kurudisha ukweli huo kwetu, kwamba kumgeukia Mungu, kwamba nguvu ya juu ni muhimu sana ili kushinda unyonge katika hali yetu ya kibinadamu. Sasa, kuhusu Alcoholics Anonymous, kuna kumtegemea sana Mungu au nguvu ya juu kwa msaada. Lakini ulevi ndio suala linalowaka.

Hiyo ndiyo shida. Na uhakika umetolewa kwamba Mungu yupo ili kumsaidia mlevi kupona. Na hiyo ni kweli hapa katika sura ya tano.

Ni kweli katika mawazo ya mshauri kwamba Mungu yupo kusaidia. Hili ni kweli kabisa. Lakini kuna mengi zaidi ya kusema kuhusu hali katika Maombolezo, hasa katika sura ya tano, lakini imedokezwa mapema, kwamba suala halisi linalowaka ni la kiroho, ni la kitheolojia, kwamba uhusiano na Mungu, uhusiano huo wa agano uliowatofautisha Israeli na mataifa mengine yote, ulikuwa kweli suala linalowaka.

Na 586 ilielezea kuvurugika kwa uhusiano huo wa agano. Na kwa hivyo, ombi la mwisho katika sala litatokea katika mstari wa 21. Uturudishe kwako, Ee Bwana.

Turudishe kwako mwenyewe. Na hili ni suala kubwa linalohitaji kutatuliwa. Na hili ndilo kiini cha sala, kwa kweli.

Lakini ili kumshawishi Mungu, wanamletea kesi yao mbaya, na wanaleta utetezi wa hali yao wenyewe kwa majaji, kuhusu kwa nini walihitaji kusaidiwa na kurejeshwa wakati huo huo katika uhusiano huo na Mungu. Sawa, kwa hivyo tunapata muunganiko wa maombolezo ya mazishi na sala hapa, na yote yana jukumu hili la kuunganisha la kuwasilisha kesi kwa Mungu, kumshawishi aingilie kati kwa niaba yao.

Na kwa hivyo sasa, tunafikia maelezo ya kila sehemu ya kila moja ya mistari hii saba ya kwanza.

Katika mistari wa kwanza unao ombi hili la moja kwa moja linaloweka msingi. Kuna hali ya maombi katika njia yote, kila kitu kinawasilishwa mbele za Mungu. Na huanza na, kumbuka, kumbuka.

Na huu ni wito kwa Mungu kuwa mwangalifu. Na kwa kweli, inasema, usitupuuze, Mungu. Lakini kuna wito wa kumbukumbu hai inayotoa kipaumbele kwa kitu kinachohitaji kushughulikiwa.

Na kwa hivyo tafadhali zingatia hili. Linafanana sana na hili la kutazama na kuona, ambalo pia tulilipata katika mistari huu wa kwanza. Kumbuka, Ee Bwana, yaliyotupata, tazama na uone aibu yetu.

Kumbuka, ni sehemu kubwa ya maombolezo ya maombi, na tunayapata mara kadhaa. Mfano mmoja uko katika Zaburi 25, na uko katika mistari wa saba hapo, 25:7. Usizikumbuke dhambi za ujana wangu wala makosa yangu.

Kwa kadiri ya upendo wako usio na kikomo, unikumbuke kwa ajili ya wema wako, Ee Bwana. Hilo linasikika kama sura ya tatu, sivyo? Upendo thabiti na wema. Lakini unikumbuke, hapo ndipo, wito huu kwa Mungu wa kusikiliza.

Na kisha unaweka sababu zote za kwa nini aliweka, anapaswa kuweka, akupe umakini wake. Na imetajwa kwa ujumla katika nusu ya kwanza ya mistari kile kilichotupata. Lakini basi, angalia na uone aibu yetu.

Tazama uone, bila shaka, wangukuwa wakimsikiliza mshauri, na wangukuwa wakimsikiliza Sayuni, kwa sababu hiyo ndiyo aina ya ombi waliloleta katika maombi yao. Na kwa hivyo, tazama uone, tazama na ufanye jambo fulani kulihusu. Na hivi ndivyo walivyoomba.

Lakini inashangaza kwamba wanafupisha tatizo kwa kusema fedheha. Fedheha. Na fedheha si mateso ya ghafla, ya kweli, mateso ya kimwili.

Ni mateso ya kibinafsi. Ni mateso ya kisaikolojia. Kumbuka tulizungumza mapema kuhusu mateso ya pili katika kuomboleza, na aibu, na kupoteza uso.

Na hii inaweza kuwa mbaya sana au hata mbaya zaidi kuliko hali halisi. Na kwa hivyo, ni suala la hisia, hisia za kisaikolojia zinazoletwa mbele za Mungu. Loo, tunajisikia vibaya sana, Mungu.

Tunajiona hatuna thamani sana. Tazama na uone aibu yetu. Na wanataka urekebishaji huo wa akili ya mwanadamu.

Wanataka kuponywa akilini na mioyoni mwao tena. Hiyo ndiyo sababu kuu ya matatizo yao yote ya kimwili. Kwa hivyo, hii inafanya kazi kama motisha.

Wanajionyesha kama watu wanyonge na wenye uhitaji mbele za Mungu kwa matumaini kwamba atawahurumia kweli waumini kama waathiriwa wanaoteseka kihisia na pia kwa nje. Na kwa hivyo, hii ni njia ya kushawishi ya kuunga mkono masharti, neno hili, aibu. Na kwa hivyo, hapa tuko.

Tunafika katika sehemu hii ya kwanza, mstari wa 1 hadi wa 7, na kuangalia njia, njia, huzuni, malalamiko, na hatia. Naam, tutafika kwenye hatia katika mstari wa 7, kilele cha sehemu hii ya kwanza. Mababu zetu walitenda dhambi, hawako tena, nasi tunabeba maovu yao.

Na kwa hivyo, kuna kutajwa kwa hatia hapo ambako tutalazimika kuangalia kwa undani. Na kisha, kutakuwa na kutajwa kwa huzuni, mifano ya kupoteza maisha ya kawaida, aina ya maisha waliyofurahia kabla ya uvamizi. Ilikuwa jambo la zamani.

Tunakumbuka kwamba huzuni kimsingi inahusishwa na hasara, vitu vilivyopotea, na mfululizo mzima vimepotea. Na kuna kupitia orodha ya hasara hizi katika mstari wa 2 hadi 6. Malalamiko, maneno haya ya huzuni na hasara, pia hufanya kazi kama malalamiko. Malalamiko yanahusu uvamizi wa adui, kwa sababu ni uvamizi wa adui unaosababishwa na hasara hizo.

Na inaonekana ni kubwa sana. Huzuni na malalamiko ni marafiki sana, au mapacha, pamoja, tunapoangalia sehemu hii ya kwanza. Sasa, tunafikia sababu zetu na motisha tofauti, ingawa hatupati sababu au sababu.

Tunafikia mstari wa 2, na urithi wetu umekabidhiwa kwa wageni, na nyumba zetu kwa wageni. Urithi ni neno lenye mzigo mkubwa, na limekusudiwa kuwa hivyo. Limegeuzwa kuwa nchi, na huwezi kusoma theolojia ya Agano la Kale bila kuchunguza theolojia ya nchi.

Hapa, inawasilishwa kama utamaduni imara wa eneo, lakini ina msingi wa kitheolojia. Kibinadamu, ardhi ilikusudiwa kubaki katika familia kwa vizazi, ikirithishwa kutoka kwa baba hadi mwana, hadi kwa mjukuu, na kadhalika. Lakini kila mtu alijua kimsingi ilitolewa na Mungu kwa makabila, yaliyogawanyika miongoni mwa koo, yaliyogawanyika miongoni mwa familia, na hivyo ndivyo ilivyokusudiwa kuwa.

Lakini mstari wa 2 unasema nini? Urithi wetu umekabidhiwa wageni, nyumba zetu kwa wageni. Kuna kifungu muhimu tunapofikiria urithi na urithi uliopotea, na ninafikiria 1 Wafalme na sura ya 21. Ni hadithi ya kukutana kwa Eliya na Mfalme Ahabu katika Ufalme wa Kaskazini.

Mlango ulio karibu na jumba la kifalme, Ahabu alichungulia dirishani mwake na kuona shamba la mizabibu zuri lililokuwa karibu, na akatamani shamba hilo la mizabibu. Akasema, loo, hilo lingenitengenezea bustani nzuri. Laiti ningekuwa nalo.

Laiti ningekuwa nayo. Lakini hapana, si yangu. Siwezi kuipata.

Kwa hivyo, tunasoma katika 1 Wafalme 21, Nabothi alikuwa na shamba la mizabibu huko Yezreeli, karibu na jumba la kifalme la Mfalme Ahabu wa Shamu. Ahabu akamwambia Nabothi, Nipe shamba lako la mizabibu ili nilimiliki kama bustani ya mboga kwa sababu liko karibu na nyumba yangu. Nitakupa shamba la mizabibu lililo bora zaidi badala yake, au ukipenda, nitakupa thamani yake na pesa zake.

Lakini Nabothi akamwambia Ahabu, “Bwana apishe mbali nisikupe urithi wa baba yangu.” Ahabu akaenda nyumbani kwake akiwa na hasira na huzuni kwa sababu ya maneno aliyoambiwa na Nabothi, Myezreeli, kwa maana alisema, “Sitakupa urithi wa baba yangu.”

Alilala kitandani mwake, akageuza uso wake, na hakutaka kula. Na hapo, akinuna. Ni sawa.

Malkia alikuja kumwona. Kuna nini mpenzi wangu? Kuna nini? Na anamwambia kuna nini. Loo, usijali mpenzi wangu.

Nitapanga ili upate. Na ilikuwa wazi. Jibu lilikuwa wazi kwa Yezebeli.

Alikuwa binti wa mfalme wa Tiro. Na mfalme wa Tiro alikuwa dikteta. Chochote ambacho mfalme alitaka, angeweza kupata.

Na ilikuwa kama baba, kama binti. Nami nitapanga. Na hivyo akapanga mashtaka ya uwongo ya kumlaani Mungu na mfalme, Nabothi akapigwa mawe hadi kufa.

Hiyo hapo. Na kwa hivyo, unaweza kuipata sasa. Ni yako kwa ajili ya kuichukua, mpenzi wangu.

Kwa hivyo huo ndio mwisho wa tatizo. Loo, hapana, sivyo. Eliya anakuja, akizungumza kwa jina la Mungu.

Na anatoa hukumu kali kutoka kwa Mungu dhidi yake. Anasema utapoteza ardhi yako mwenyewe. Hapana, narukia mbele kwenye andiko lingine hapa.

Kwa sababu katika Mika, sura ya pili, tuna hali kama hiyo ya kupotea kwa ardhi. Na kulikuwa na matajiri hawa waliokuwa wakitamani mashamba na kuyateka na kuwakandamiza wenye nyumba na nyumba na watu katika urithi wao. Mungu

anasema kupitia nabii Mika, mtapoteza hiyo katika nchi yenu wenyewe kwa sababu mlithubutu kuchukua ardhi ya watu wengine.

Na kwa hivyo, hili ni dhahiri ni kero kubwa sana. Na ni kero ya kibinadamu, lakini ina maana ya kitheolojia. Urithi wetu umegeuzwa.

Nyumba na ardhi zimeombwa kutumiwa na wanajeshi wa kigeni. Kisha, katika mstari wa tatu, tunakuwa yatima na wasio na baba. Mama zetu ni kama wajane.

Na tuna tashbihi, na tuna sitiari, na tuna tashbihi. Ni kama matumizi ya neno mjane tuliyonayo katika sura ya kwanza. Ni ya kijamii.

Wazo ni kuhusu hadhi ya chini ya kijamii ya watu ambao ni wajane na yatima. Na kwa hivyo, tuko hivyo. Tumepoteza hadhi yetu.

Sisi si raia huru tena. Tunatii sana watu hawa wanaomiliki ardhi. Tuko hatarini kijamii.

Tumepoteza hadhi yetu ya kijamii kwa sababu tuko chini ya uvamizi wa adui. Na kisha, katika mstari wa nne, lazima tulipe maji tunayokunywa, na kuni tunazopata lazima zinunuliwe. Hii ilikuwa hali mpya, ni wazi, kwa sababu kulikuwa na kodi kubwa iliyowekwa na wavamizi kwa ajili ya maji na kuni ambazo mtu alihitaji kwa ajili ya moto wa kupikia.

Na hapakuwa na ufikiaji wa bure kama ilivyokuwa hapo awali. Mali za ardhi hazikuwa zinapatikana tena kwa watu kwa uhuru. Kwa hivyo, hili ni malalamiko yanayohusiana na ardhi tena.

Na kwa sababu imeunganishwa na ardhi, kuna dhana hiyo ya kitheolojia hapo kwamba Mungu mwenyewe lazima aathiriwe na hali hiyo. Nami nafikiria kinyume na mstari kama huu, nafikiria mistari katika Kumbukumbu la Torati sura ya nane na mstari wa saba hadi kumi katika sura ya nane ya Kumbukumbu la Torati. Bwana, Mungu wako, anakuleta katika nchi nzuri, nchi yenye vijito vitirikavyo, yenye chemchemi na maji ya chini ya ardhi, yanayobubujika katika mabonde na vilima, nchi ya ngano na shayiri, mizabibu na mitini na makomamanga, nchi ya mizeituni na asali, nchi utakayokula mkate bila uhaba, usipopungukiwa na kitu, nchi ambayo mawe yake ni chuma na vilima vyake mtachimba shaba.

Na inaendelea kuzungumzia nchi nzuri ambayo Mungu amewapa ninyi. Lakini sasa haikuwa nchi yao ya kushughulika nayo kama walivyokuwa wakifanya hadi sasa. Sasa, ilikuwa juu ya wavamizi kuamuru hali ambazo wangeweza kufurahia mali za nchi hii na hapa, maji na kuni.

Kwa hivyo, kuna matokeo ya kitheolojia katika mstari wa pili na mstari wa nne na sababu nzuri kwa nini Mungu anapaswa kuchukua kwa uzito kile kilichowapata kwa

sababu, kwa njia fulani, kimempata pia, na Mungu anaathiriwa na mabadiliko haya katika hali hiyo na kwa hivyo hizi ni njia za kumshawishi Mungu achukue upande wao. Mstari wa tano, tukiwa na nira shingoni mwetu tunaendeshwa kwa bidii, tumechoka, hatupewi raha. Katika RSV Mpya kuna nyongeza ya neno moja kwa Kiebrania ambalo limetafsiriwa na nira, na nira shingoni mwetu na hilo linaonyeshwa katika toleo moja la kale na faida ni kwamba linaeleweka shingoni mwetu, na nira shingoni mwetu.

Neno NIV haliongezi neno hilo, na badala yake, lina aina ya ufupisho, wale wanaotufuatilia wako karibu nasi. Wako karibu nasi. Wanatufuatilia. Wako karibu nasi, wako karibu nasi. Na hivyo shingoni mwetu ni kama ufupisho kama ufupisho wa visigino vyetu, na hilo lina maana fulani. Kwa kweli, nadhani hii inazungumzia kazi ya kulazimishwa iwe unaangalia NIV au NRSV. Mazungumzo haya ya kufukuzwa, nadhani RSV Mpya iko sahihi katika kufikiria maana pana, tunaendeshwa kwa bidii, tunaendeshwa kwa bidii na wasimamizi wetu wa kazi wanaotufanyia kazi kwa bidii. Wanapumua shingoni mwetu, wako karibu nasi, wanapumua shingoni mwetu. Kimsingi, inashughulika na kazi ya kulazimishwa ambayo watu waliokaa wamejiwekea.

Sambamba na hilo, tumechoka, hatupewi pumziko. Kijadi, Waisraeli wa Yudea walifanya kazi kwa wiki ya siku sita, lakini sasa inaonekana siku saba, njoo, rudi kazini. Kuna kazi ya kufanywa, na hawakuruhusiwa kupumzika. Na kwa hivyo, siku saba walikuwa wakifanya kazi, wakifanya kazi, tumechoka. Hatupewi kupumzika, nasi tuko hapo.

Hilo ni dokezo dogo katika suala la kitheolojia: kazi ya kawaida ya siku sita siku ya saba, ambayo kwa kawaida ni mapumziko siku ya Sabato. Na kwa hivyo, hili ni chukizo kwa Mungu, mtu anaweza kusema, kwa hivyo tena, ni suala la kushawishi hata pale Mungu alipohusika. Lakini pia, tunafika kwenye mistari hii ya mwisho, ambayo nadhani inaendana kwa karibu: tumefanya agano na Misri na Ashuru ili tupate mkate wa kutosha, mababu zetu walitenda dhambi, hawapo tena, nasi tunabeba maovu yao.

Nadhani, hapa tena, tunapata swali la nyakati, nyakati za Kiingereza, na hapa katika mstari wa 6, tumefanya makubaliano ya ukamilifu, nadhani ni kuangalia yaliyopita, hali iliyopita. Tafsiri ya NIV inaeleza kwamba, tulijisalimisha kwa Misri na Ashuru ili kupata mkate wa kutosha. Mababu zetu walitenda dhambi na hawapo tena, nasi tunabeba adhabu yao. Inachosema ni mzizi uliowekwa, katika kizazi kilichopita, na inapozungumzia mababu, haizungumzii karne nyingi zilizopita au hata lazima miongo mingi sana iliyopita. Ni wakati uliopita wa hivi karibuni, Kiebrania hutumia tu neno baba ambalo lina maana mbalimbali kulingana na muktadha, mababu.

Ninakumbuka nyakati za awali katika uzoefu wa kisiasa wa Yuda wakati kulikuwa na

njaa, katika Israeli na Yuda. Walikuwa wakipitia njaa kila wakati, ilitokea tu na ulihitaji kuagiza chakula kutoka nje ya nchi.

Na hivyo, sawa, mikataba ya kiuchumi basi na mataifa ya kigeni, na hii itatatua hali hiyo. Unaweza kukumbuka katika kitabu cha Mwanzo kwamba Mwanzo sura ya 12, Ibrahimu alipatwa na njaa alipokuwa katika nchi ya ahadi na alihamia Misri kwa muda hadi msimu ulipoisha na hadi ikawa msimu wa mvua tena.

Kisha unakumbuka katika Mwanzo 42 kwamba familia ya Yakobo ilitembelea Misri ili kuleta chakula, na kwa hivyo kulikuwa na utegemezi huu wakati mwingine lakini ulikuwa mbaya zaidi kwa sababu ilikuwa fursa kwa, katika kisa cha Yuda, katika historia ya hivi karibuni, ngamia wa kigeni kuingiza kichwa chao kwenye hema la Yuda. Na kwa hivyo, kuna hisia nyingi kwamba vizazi vya zamani vilikuwa vimefanya makosa na uozo ulikuwa umeingia katika uzoefu huo wa zamani.

Na kwa hivyo, polepole, nguvu za kigeni zimepata udhibiti zaidi na zaidi juu ya Yuda. Kwanza, ilikuwa Yuda na Ashuru, na kwa hivyo Ashuru ilibadilishwa na Babeli, na sasa walikuwa wakiteseka, sehemu ya ufalme ikiasi dhidi ya Babeli, na sasa Yerusalemu imeharibiwa, na kila kitu kimefikia mwisho, lakini mahali hapo pa kuanzia, mahali hapo pabaya pa kuanzia, ilikuwa kwamba ushirikiano huo wa kiuchumi. Mara nyingi sana katika Agano la Kale tunapata marejeleo katika aina hii ya vipindi vya ushirikiano wa kisiasa. Lakini inawezekana sana kwamba pia kungekuwa na ushirikiano wa kiuchumi na mikataba.

Na kwa hivyo, imefupishwa katika mstari wa 7, mababu zetu walitenda dhambi, hawapo tena, wamekufa, vizazi hivyo vya zamani vilivyoingia katika mikataba hiyo, mikataba ya kiuchumi, na nguvu za kigeni, nasi tunabeba maovu yao, tazama imekuaje, hali hii yote na imeendelea kwa njia hii mbaya. Tazama imetufikisha wapi sasa. Hatimaye ilisababisha kutii mamlaka ya kigeni, mrithi wa Ashuru kwa Babeli, kwa hivyo dhambi za zamani za taifa zilifikia kizazi cha sasa. Katika mstari wa 6, inasema tulifanya makubaliano katika mfumo wa mababu zetu, na kuna kutajwa kwa mshikamano wa vizazi; sisi kama taifa tulihusika katika hali hiyo, ingawa kwa ukali zaidi katika vizazi, ilikuwa mababu zetu, mababu zetu, ambao walihusika, na walisema hawapo tena nasi tunabeba maovu yao.

Sasa, unaposoma maoni kuhusu Maombolezo, wachambuzi wengi huzungumzia sana mstari wa 7. Wanachotaka kufanya ni kuilinganisha na mstari wa 16, tumetenda dhambi katika mstari wa 16 lakini mababu zetu walitenda dhambi katika mstari wa 7 na wanataka kuona mkanganyiko hapa, wanataka kuona mitazamo miwili tofauti ambayo haikubaliani.

Hapa kuna andiko linaloonekana kukubaliana nao, na wachambuzi hao wanaochukua mstari huo wanauielekeza kwenye Ezekieli 18 na mstari wa 2. Hapo Ezekieli anahusika na wahamishwa wa Kiyahudi huko Babeli ambao walikuwa na hasira sana kuhusu

uhamisho wao na kusema sio kosa letu, ni vizazi vilivyopita. Ni kosa lao, sio kosa letu. Walisema nini, walikuwa na methali, njia ya kuifupisha, "wazazi wamekula zabibu chungu na meno ya watoto yametiwa ganzi." Sio haki, huo ndio mtazamo.

Na kwa hivyo, wanasema sio sisi, ni vizazi vilivyopita, wazazi wamekula zabibu chungu na meno ya watoto yametiwa ganzi. Tunaweza kubadilisha sitiari na kusema wazazi walilewa, na sisi watoto tunateseka na hangover. Hiyo si haki na ili methali hii nzuri sana iweze kumaanisha, je, ina msingi wa mstari wa 7, tunabeba maovu yao, walikufa, walitoka nje ya sheria na sisi tunabeba maovu yao na hiyo si haki.

Mimi si sisi tuliokuwa tukitenda dhambi. Ah, lakini 16 inasema, lakini tulitenda dhambi, hiyo ni tofauti, hiyo ni tofauti, na kuna mkanganyiko hapa. Kuna mitazamo miwili tofauti, mitazamo miwili tofauti ya kitheolojia hapa katika hatua hii. Hapana, si kweli, kwa sababu kuna vifungu kadhaa katika Agano la Kale ambavyo vinataka kuwekwa pamoja kama viungo viwili katika mnyororo, seti zote mbili za hali na nitakuelekeza kwenye mojawapo ya vifungu hivyo.

Zaburi 79 na mistari ya 8 na 9, usitukumbuke maovu ya baba zetu, rehema zako zije haraka zitukabalie kwa maana tumedhilika sana, inasikika kama mstari wa 7 wa Maombolezo ni sawa.

Lakini inaendeleaje? Tusaidie, Ee Mungu, wokovu wetu kwa ajili ya utukufu wa jina lako, utuokoe na utusamehe dhambi zetu kwa ajili ya jina lako.

Kwa hivyo, haisemi kwamba ilikuwa mababu tu, bali ni mababu tu waliokuwa wenye dhambi. Imeunganishwa pamoja, vitu hivi viwili vimeunganishwa pamoja, na vyote viwili vinawakilisha ungamu baya la hatia la zamani na la sasa.

Kuna ukweli wa kuvutia katika mstari wa 6, tulihusika katika mshikamano wa vizazi, tulifanya mkataba na Misri na Ashuru, tulijisalimisha kwa Misri na Ashuru ili kupata mkate wa kutosha, na hicho ndicho babu zetu walifanya kihistoria.

Lakini ilikuwa sisi. Tulihusika katika mshikamano huo wa vizazi uliotujia, na hivyo ndivyo ulivyo. Sidhani kama tunapaswa kutofautisha kwa njia yoyote ile ya kutatanisha kati ya mistari ya 7 na 16. Lakini tumefika mwisho wa sehemu ya kwanza ya sura ya 5, na imekuwa ikishughulikia huzuni, imekuwa ikishughulikia malalamiko, na katika mstari huo wa mwisho, haswa mistari miwili ya mwisho ya 6 na 7, imekuwa ikishughulikia hatia.

Wakati mwingine tunapaswa kuhamia mstari wa 8 hadi 16.

Huyu ni Dkt. Leslie Allen katika mafundisho yake kuhusu kitabu cha Maombolezo. Huu ni kipindi cha 12, Maombolezo 5:1-7.